

B-135

Det er kun i prinsippet at jordklodevesenet har livsfunksjonene til felles med ham selv, men ikke i den materielle form for utløsning av disse.

B-157 ... det jeg som har jordkloden til organisme tenker heller ikke riktig. Dette vesens tankeenergi eller livskraft, som er identisk med våre naturkrefter, er således heller ikke fullkommen. Der oppstår naturkatastrofer, oversvømmelser, vulkanske utbrudd, jordskjelv, cykloner, dødbringende kulde og varme, altså en besværliggjørelse av livsbetingelsene for dets mikroindivider, hvortil menneskene hører.

B-256 Da den samlede jordklode er ene enhet, er en organisme, ett legeme, er dens enkelte deler bestemt til å skulle samarbeide.

- Verdens sanne natur og åndelige kurs er internasjonal utvikling. Internasjonalisme er det bånd hvorved Gud har sammenføyet verden. Og hva Gud har sammenføyet, kan menneskene ikke adskille.

K-66-4 Medens den jordmenneskelige fysiske organisme er beregnet som redskap for en helt fysisk aktivitet, er jordklodevesenets fysiske organisme, altså den fysiske klode, kun beregnet som redskap for en mindre fysisk aktivitet.

K-66-5 Inn i disse ennu uferdige åndelige riker: menneskeriket, visdomsriket og den guddommelige verden i jordklodevesenet, er der til en viss grad mulighet for at henholdsvis ferdige mennesker, -visdomsvesener og -intuisjonsvesener fra jordklodevesenets høyere utviklede klodemedveseners åndelige organismer kan inkarnere.

- Disse fra en høyere åndelig verden til jordmenneskehetens åndelige verden overførte kosmisk bevisste eller ferdige mennesker i Guds bilde etter hans lignelse, danner her et permanent kosmisk samfund Dette danner det høyeste organ for direkte bevissthetsmessig vekselvirkning mellom Gud og jordens menneskehet.

K-66-6 Et mikrovesen og et makrovesen er således absolutt avskåret for å kunne utveksle tanker eller tale med hinannen.

- Dets (jordmenneskets) fysiske levetid er så kort, at det ville dø og gjenfødtes flere ganger, innen jordklodevesenet fikk påbegynt en sådan samtale.

K-71-2 91 Derfor har loven for tiltrekning virket slik at nettopp sådanne individer, hvis nuværende skjebnedannelse passer inn i jordens skjebne, fødes eller inkarnerer her, og gjør det så lenge de har noe å lære her eller noe å utrette.

K-71-292 Jordvesenet kommer til å oppleve "den store fødsel" eller kosmisk bevissthet i sin nuværende inkarnasjon, men den lever ennu på grensen mellom selviskhet og uselviskhet.

K-71-292 Når jordbevisstheten gjennomstrømmes av disse krefter (selviskhet og uselviskhet) må de samme krafter naturligvis besette de hver for seg passende talentkjerner i sin fysiske organisme, og det vil si jordmennesker.

K-71-292 Men når der i jordpsyken eller jordmenneskeheten fremtrer to kontrære, hinannen bekjempende krefter, betyr det at jordånden er i ferd med å gjøre opp med seg selv, sin egen tankeverden og sin moralske innstilling,

og i dette oppgjør er det klart at den samler alt som taler for diktatur og berøvelse av den enkeltes frihet til fordel for flokken om en tankepol, og alt som kan tale til større frihet for den enkelte i forhold til flokken eller staten om en annen, for å komme til det resultat som vil være best for helheten.

K-71-292 Det som er et sekund for jordvesenet, er kanskje et år eller et tiår for oss. Vi må derfor prøve å forstå at jordens tankefunksjon og skiftende sinnelag går gjennom menneskeheten som kulturepoke

K-71-292 Jordvesenet beskytter og verner om de humane og nestekjærlige krefter, men samtidig renser den også ut sin bevissthet og sitt legeme, og det opplever menneskene dels som bevissthetsutfoldelse i ord og gjerninger av humanistiske, nestekjærlige mennesker, dels som nye tanker og større overblikk over livsloven....men også som kriger og revolusjoner.

K-71-299 Engang i fortiden virket jordånden 100% som skytsånd for jord menneskene gjennom de innviende konger som var besatt av makrovesenets vilje. *Det var det guddommelige diktatur.*

K171-299 .og når jordmennesket begynner å forstå universets, jordklodevesenets og sin egen kosmiske struktur og innbyrdes forhold, vil det i samarbeide med jordklodens vilje og gjennom bønn til og konsentrasjon på universets evige skaper, som jordklodevesenets bevissthet også er konsentrert på, kunne overvinne alle mørke, destruktive krefter og være med til å forvandle livet på jorden til å bli et himmerikes rike eller et "riktig menneskerike".

K-71-300 Omdreiningen foregår automatisk, sett fra jordjegets synspunkt, men det er fordi denne funksjon eller dette talent er overgitt til en innviet skytsengel, som er jordens talentkjerne for denne nødvendige del av dens livsfunksjon.

K-71-301 Dens inntagelse av fysisk føde er dens oppsummering i sin materie av det umåtelige vell av solstoff, det kvantum av lys og varme den hvert døgn får fra solen. Dette stoff omdannes i forbindelse med luft- og vannkretsløpet til vegetabilsk og animalsk liv.

K-71-301 ... ja selv en form for søvn får den også idet dens mikrovesener i den del av dens organisme hvor der er natt og mørke (bort-vendt fra solen), har betingelser for hvile og søvn.

K-71-301 Dette uferdige område i jordjegets organisme er det domene innenfor hvilket dens mikroindivider utgjøres av jordmennesker.

K-71-301 De motstridende ideologier som nu gjør seg gjeldende, har hver sin talentkjerne eller skytsengel i jordjegets bevissthet, hvor fra disse mentale bølgelengder utgår.
- Diktaturets talentkjerne er ennå så meget vanefunksjon, at den ikke med en gang kan settes ut av spillet, selv om jordåndens motvilje er rettet mot den og ønsker å bli av med den.

K-71-302 De forskjellige makthavere blir besjelet eller besatt av de bakved eksisterende skytsengler, derfor kan deres fremtreden til tider bli av en veldig kraft og intensitet.

K-71-302

Likesom der i jordmenneskehetens bevissthet er to sinn som vi kaller det onde og det gode, er der også to sinn i jordklodevesenets bevissthet; nettopp derfor passer jordmenneskene inn i dette makrovesens åndelige og fysiske struktur.

K-72-150

Når jordmennesket nettopp tiltrekkes av og inkarnerer i jordklodevesenets fysiske organisme, er det fordi hele dets fysiske og psykiske struktur passer naturlig inn i jordklodens tilstand, og fordi det her har mulighet for å utvikles i kampen med 'naturkreftene'.

K-74-185

Det er riktig at det forekommer isørkener ved dens poler og megen varme ved dens ekvator, men disse to kontraster avføder nettopp i breddegradene mellom ekvator og polene et særskilt tilpasset temperert klima for menneskenes utvikling i retning av høyintellektualitet.

K-75-28

Og ut av disse samarbeidende krefter (tyngde og følelse) ser vi et sollegeme bli til. Dette sollegeme blir mere og mere avkjølt på grunn av følelsesenergien og begynner å få detaljer i kraft av instinktenergien. Det blir atmosfære omkring denne klode. Luft og vann oppstår.

K-77-161

Det er en livsbetingelse for jordklodevesenet å hjelpe sine mikrovesener, vi er under dets beskyttelse og kontroll, likesom våre mikrovesener er under vår beskyttelse og kontroll.

K-77-162

Både jordklodevesenet og vi er i forhold til våre mikrovesener i "forsynets eller Guds billede", men vi er ikke selve forsynet eller Gud.

420

Det vi kaller måner, utgjøres som regel av sådanne klodelik.

JORDMENNESKEHETEN

676

Jordmenneskeheten vil altså være å inndeile i tre katagorier alt etter deres åndelige innstilling og fremtreden, nemlig de troende, de ikke-troende og de vidende.

- Trostilstanden.. er utgangen av paradiset.
- Ikke-tros tilstanden... er å ete sammen med svinene.
- Videnstilstanden... er det nye møte med faderen.

755 Jordmenneskenes idealer og lengsler er dypest sett de samme.

Her kan det i virkeligheten ikke oppstå divergenser. Nu er det blott veiene til lyset man kjemper om.

346 Derfor er lidelser og besværligheter, sykdommer og sorger

nettopp jordmenneskenes hovedkoloritt, og det er herfra at uttrykk som det onde, helvede, skjærsilden, djevler er oppstått.

I virkeligheten er dette bare uttrykk for kulminerende disharmoni med livslovene.

623 Vi ser at jordmennesket i kretsløpet befinner seg på et stadium hvor det ennå med en stor del av sin manifestasjon er i disharmoni med livslovene.

1227 Og med denne geniale utvidelse av det levende vesens manifestasjon til en i kjøtt, blod og stål levende mordmaskin, med hvilken det kan prestere masseutfoldelse av livslovens overtredelse, har det himmelske lys i form av de to kjønn kulminert, og dets rolle er derefter døende.

1228 Med en verden av sådanne vesener er kontrasten til Guddommen komplett, ja så komplett at den evige gudesønn ikke mere kan se eller sanse den absolutte virkelighet.

- Med den geniale kunnskap han besidder i det drepende prinsippets favør, er han blitt døden istedenfor livet. Men det var jo nettopp også målet med nydelsen av kunnskapens tre.

2275 Jordmennesket er i realiteten en makrokosmisk elektronbeboer på den makrokosmiske elektron vi kaller jordkloden.

1367 Og det er kun gjennom hundreder av liv at det dyriske apeliggende menneske forandrer seg til et fullkomment menneske.

- Noen har en meget menneskelig, nestekjærlig karakter; andre har ennå en sterkt dyrisk karakter, dvs. en hatisk, fiendtlig eller ufølsom innstilling overfor nesten.

1529 Derved er det blitt en kjennsgjerning at jordmennesket er under andre lover enn dyret, og at lover som for dyret er dyder, og hvis overholdelse er paradiset, for jordmennesket likefrem er et helvede.

2201 De moderne kulturmennesker avslører således ved deres bruk av denne geniale morderiske kunnen, likegyldig om det gjelder forsvar eller angrep, at de ikke er frigjorte av den dyriske selvoppholdelsesdrift.

2260

Jordmenneskets dagsbevisste fremtreden befordres likesom dyrets automatisk ved instinkt, tyngde og intellektualisert eller primitiv følelse, og delvis likesom det ferdige mennesket ved humanisert intellekt.

48 Om 3000 år er det onde på jorden neutralisert så meget at all nu fremherskende store ulemper og lidelser såsom krig, mord, drap, sykdom, fattigdom, streiker, lockouter, arbeidsløshet, giftige og farlige dyr ikke er mere, og jorden vil utgjøre ett rike - verdens forenede stater.

78 Jordmenneskets samfunnsordning er nødt til kun å være uttrykk for den høyde i utviklingen, til hvilken den gjennomsnittlige jordmenneskebevissthet er nådd.

78 Jordmenneskeheten må gå alle de mellemliggende grader av erfaringssoner igjennom for derved å bli voksen i den riktige menneskelige tilværelse.

.....dens samfunnsordning og livsbetingelse er nettopp uttrykk for at den på mange felter er i ferd med å brenne seg".

2521 Menneskene er inne i eksperimentenes epoke i hvilken mulighet. ene for mental og fysisk avsporing og utskeielse så og si på alle livsfelter er så overveldende at hverken tukthus, fengsling, straff og henrettelser kan hamle opp med dem.

97 Men der blir denne forskjell på dette samfunn (av nasjoner) og et almindelig samfunn (av individer) at det førstnevnte er uten lov- og rettsvesen. De har ingen regjering. Der er intet politi. De enkelte stater er prisgitt seg selv, må hjelpe seg selv ved egen kraft og styrke (på jorden pr. idag)

97 Betrakter vi den samlede jordiske menneskehet på ovennevnte måte i form av en stat hvis enkelte individer er nasjoner, blir vi vidne til at denne stat befinner seg på stenalderfolkets utviklingstrinn med hensyn til administrasjon, samfunnsordning og levevilkår, og kun står over disse med hensyn til dyrets barbarisme og grusomhet.

98 Loven og retten må også være en domsstol for nasjonene. Den må utvikles til å kunne tvinge nasjonene til å erkjenne sitt ansvar.

110 Jordmenneskeheten har altså mottatt jordkloden På samme måte som rovdirene mottar et stykke kjøtt. De sterkeste dyr tilraner seg det hele ganske uberørt av om deres mindre kraftige stammefeller derved sulter ihjel.

110 Men da intet menneske har ydet noe arbeide for stoffenes tilstedeværelse på jorden, men dette i seg selv er alle jordmenneskers eiendom, kan det rettmessig ikke være betaling for ydet arbeide (å ta betaling for selve stoffet).

110 I verdensstaten vil et individs personlige og nyttige arbeidsydelse bli det eneste eksisterende betalingsmiddel. Penger vil jo etterhånden som verdensstaten kommer til å eie verdiene, gå ut av verden.

117

... selvisheten i form av nasjonalisme (vil forsvinne i verdensstaten). Dette betyr naturligvis ikke at nasjonenes originale særpreg i ånd og kultur skal undertrykkes. Det blir naturligvis kun tale om de deler av samme som er til skade for den samlede jordmenneskehets beståen og velferd.

119 De store begivenheter som i dette århundrede går over verden, vil være å uttrykke som identiske med omskapelsen av jordmenneskehets tåke tilstand til en sollys tilværelse - de er dyrerikets døds kamp i det jordmenneskelige samfunnslegeme.

172 Jordmennesket adskiller seg altså fra det almindelige dyr ved å være kommet inn i en sone, hvor en religiøs side av livet begynner i dets bevissthet.

- Dyrenes dødsskrik er de første spede eller latente former for bønn til Gud.

173 Etterhånden som dyret opplever flere og flere redselsscenerier, blir det mere og mere bevisst i sine angstskrik. Fra å være ubevisste eller instinktmessige, blir disse til bevisste utløsninger.

176 De jordmennesker som står nærmest de vesener vi almindeligvis kaller dyr, er således robuste, og deres utvikling forgår hovedsagelig gjennom brutalitet, hardhet og lidelse.

176 Jo mere vi nærmer oss, menneriket, desto mere er menneskene blottet for plumpe materielle begjær såsom hevnfølelse, grove maten eller forlystelser, tilegnelse av gods og rikdom osv. ...og vi sier om disse vesener at de er opplyste, kultiverte og åndrike.

- De betjener seg av åndelige energier, er begynt å utvikle åndelige organer.

176 Hvis det er mottagelig for den forfinede åndelige strøm av energi, som i form av en indre stemme neutraliserer enhver form for lyst til selviske interesser - da er den store fødsel nær.

- Hvis et individ ikke merker noen sådan stemme i sitt indre er det uttrykk for at samme individ i ovennevnte felter er et sovende vesen, og kun kan vekkes ved en kraftigere stemme, dvs. smerte og lidelse.

247 De mest primitive stadier av jordmennesker finnes ikke mere på jorden, men er forlengst utdødde, og der blir et manglende mellemlidd mellom de nulevende mest primitive jordmennesker og de almindelige dyr. Vesnenes passasje av dette mellemlidd kan derfor ikke mere oppleves på jordkloden, men forgår ifølge senere analyser på andre kloder.

250 Det jordiske menneske er kun bevisst i sin legemskultue eller X.3, og av denne del er det ennu hovedsagelig bevisst i det fysiske legeme og ikke i åndslegemene.

1674

Likesom jorden måtte ha sine vulkanske tradisjoner før den nådde frem til stillheten og likevekten under sine kontinenter og hav, må jordmenneskehets også i sin fullkommengjørelse gjennomleve sine vulkanske tradisjoner, før den når inn til stabilitet, stulhet og likevekt under sine mentale kontinenter og hav.

1765

Denne nye drift er en diametral motsetning til selvoppholdelsesdriften, og vil derfor som nevnt etterhånden underminere denne. *Derved blir det jordiske menneske et vesen som adskiller seg fra dyre derved at det er i konflikt med seg selv.*

1766

Da forplantningsprincippet og den herpå baserte selvoppholdelsesdrift utgjør den klippefaste kjerne i dyrets psyke og eksistens og derfor er den vanskeligst oppløselige, vil samme kjerne selvfølge lig bli det aller siste som vil gå under i jordmenneskets bevissthet av de foreteelser det har tilfelles med dyret. Og det er givet at dette ikke kan gå under før det er dannet et nytt forplantningsprincipp med så utviklede organer at det er bæredyktig nok til å kunne viderefordre den nye arts beståen.

1890 Vesener som er vokset opp til livsbetingelser som jorden ikke kan yde, kan ikke mere inkarnere i dens sfære.

1933

Vesnene innenfor disse begynnende mennesker, og til hvilken art det jordiske menneske hører, er derfor ikke hanvesneer eller hunvesener i renkultur. Og vi betegner dem da heller ikke som sådan, men uttrykker dem derimot henholdsvis som menn og kvinner.

i-72 Hovedparten av jordmenneskeheten befinner seg på et stadium i utviklingen, hvor de ennå ikke har lært å bruke intelligensen i kontakt med menneskehetens vel.

ii-70 Jordmenneskehetens kultur er et synkende skip. Der kjempes fortvilte kamper for å holde det over vannet, men lekkasjen er for stor. De innstrømmende vannmasser er for overveldende, verdens ende er for døren.

v-19 Den dyriske natur i jordmenneskene er den eldste og mest inn-grodde, den krever ingen viljeanspennelse for å komme til uttrykk. Den utløses rent automatisk. Den menneskelige natur er av relativt ny dato, og utløses egentlig bare ved viljeanspennelse. Som stimulerende for denne viljekraft regner vi alt som hører under begrepet kjærlighet (religion, idealisme, moral)

v-21

Ennå mere genialt (enn ved jakten) kommer rovdyrbevisstheten til uttrykk gjennom den kunstige avl av dyr. Her er dyrene allerede fanget og dødsdømte innen de kommer til verden. Her er ingen chance til flukt mulig.

viii-26

De jordiske mennesker (elementenes beherskere) vet ikke idag hvorledes de skal beskytte seg mot hverandre innbyrdes. Deres fabelaktige materielle viden og kunnen er foreløbig blitt deres livs største dødbringende onde. Elementenes beherskere er blitt hjelpeløse midt i sin materialistiske allmektighet.

viii-31 Jordmenneskets fysiske viden og kunnen er for stor i forhold til dets psykiske og åndelige kapasitet.

viii-33 Det er således ikke "mennesket" i menneskene noen behøver å frykte, men de i mennesket ennå eksisterende rester av dyrebevissthet.

ix-40

Den døende gudesønn roper imot himmelen: "Min Gud, min Gud hvorfor har du forlatt meg". Dette rop er grensepålen mellom de to store verdensepoker, mørket og lyset som igjen er det samme som døden og livet.

ix-64 De er stadig de vesener som representerer det drepende principps høyadel. De myrder og lemlester ikke av livsbetingelse, men av begjær etter uvesentlige livsgoder, de myrder av overtro, av religiøs og politisk fanatisme, av makt og herskesyke og endelige også av sadistiske eller perverse tilbøyeligheter.

ix-68 Jordmenneskene er den kosmiske vinters bladløse trær. De kan hverken høre, se eller på annen måte sanse deres evige liv.

xiii-2 0

Det jordiske menneske ... vil vokse frem til å bli bevisst i sin høye guddommelige herkomst som "sønn av Gud", og vil når denne vekst er fullbragt oppleve seg selv som konge hvilket her i dette tilfelle vil si: et i kontakt med livet og naturen suverent kosmisk vesen.

iv-31

Jordmennesket kan kun uttrykkes ved det samme symbol som det bibelen har uttrykt det onde ved, nemlig djevelen.

xvii-16

Dette underlige dyr som noen videnskapsmenn kaller mennesket, er nettopp "underlig" fordi det hverken er riktig dyr eller riktig menneske, det er et overgangsvesen på vei til å bli mennesket i Guds bilde.

xvi i-16

Da jordmenneskeheten har utviklet seg av et dyrerike, og ennu er halvt dyr og halvt menneske, er det naturlig at jungelmentaliteten ennu er den fremherskende i dens bevissthet.

- Det er dyret i mennesket som er skyld i at vi må ha piggtråd og plankeverker om våre boliger, og i at vi må ha politi og rettsvesen.

xviii-4-82

Men selv om menneskene således mere eller mindre lever i dyrets bilde, er der allikevel en forskjell på mennesket og dyret.

- Disse nye evner er hovedsagelig primitiv følelse som avføder sterke egoistiske begjær, og intelligens som setter mennesket istand til å finne veier.

xviii-4-91 Og menneskene er derfor (pga. sitt relativt lave utviklingstrinn) ennu ikke så preget av humanitet eller nestekjærlighet som av intellektualiserte dyriske anlegg.

xviii-4-92 Med de dyriske evner intellektualisert blir det jordiske menneske så og si et vesen som er verre enn dyret.

- Og vi vil kalle dette vesens bevissthetslag "djevlebevisstjet". Det te stadium er setet for utfoldelsen av det ondes kulminasjon. Det er dette stadium eller denne intellektualiserte dyriske bevissthet, bibelen uttrykker som 'dyrets merke'.

ixx-2-69

Det uferdige menneske vandrer således mellom to ytterpunkter i sin tilværelse, et mørke og et lys, et getsemane og et himmerike, det kan oppleve både en korsfestelse og en oppstandelse.

xx-b-33

Av den menneskelige natur er det hovedsakelig de intellektuelle evner de har fått utviklet. I kraft av denne tilegnelse av menneskelige intellektuelle evner, uten ennå å ha tilegnet seg de menneskelige humane evner, blir et sådant menneskes fremtreden overdimensjonert dyrisk.

xx-b-3 3 Jordmenneskene er således vokset fra dyrets stadium i intellektualitet, men de er stadig på dyrets stadium hva humanitet og kjærlighet angår.

L-76 Men å leve animalsk er nettopp fosterets levevis. Lever det ikke utelukkende av sin moders blod. Skulle det jordiske menneske og andre kjøttetende vesener da mon utgjøre fostrene til en eller annen høyere eller mere fullkommen vesenstilstand.

L-191 Nei, tro endelig ikke for meget om deg selv, om det 20. århundredes så høyt lovpriste moderne menneske.

- Hele din materielle viden og tekniske kunstferdighet og skapekraft er ennå kun sort magi så lenge den har død og invaliditet til facit. Du er kun hevet over dyret ved å være bastet og bundet til trollenes rike. Du er ennå den grove lerklump i skaperens hånd.

L-193

Det er i disse bloddryppende, frådende tradisjoners svære dønninger, det (jordmennesket i djevlestadiet) kastes hit og dit, roper og skriker sine gudløse ideer ut, og oppdager enhver væremåtes tilintetgjørelse, som ikke hviler på skaperens evige bestemmelse. Det er her den fortapte sønn oppdager seg selv.

ixx-3-71

Det jordiske menneske er et mentalt frigitt vesen.

- Det har frihet til å eksperimentere for derigjennem å lære livets lover å kjenne, men det må naturligvis også ta konsekvensen av sine eksperimenter.

xxii-2-41 Men der behøves ikke engang noen dyptgående forskning for å kunne iaktta.. at der i stor utstrekning ikke eksisterer noen som helst forskjell på det jordiske "menneske" og "dyret".

xxii-2-4 2 ... medens dyret kun kan velge en eneste bestemt livsform, nemlig den dyriske, kan jordmennesket betjene seg av ikke bare den dyriske livsform, men også av en livsform som er dens totale motsetning

xxix-60

Likesom der i ethvert uferdig' menneske forekommer to sinn, del dyriske og det menneskelige, således har vi sett at den samlede jordmenneskehet likeledes inneholder de to samme sinn: det dyriske(krigssinnelaget) og det menneskelige (fredssinnelaget)

DEV-2-115

Det største og mest almengjeldende i jordmenneskenes væremåte er det drepande prinsipp.

DEV-3-245

Det skal ikke bli ved med å være et vesen som kun har parringsbevissthet, og hvis opplevelse av det høyeste lys kun er seksuelle salighetsglimt gjennom parringsakten med et vesen av motsatt kjønn.

L-224

Jorden er i forhold til sine umåtelige verdier underbefolket, og hvert av dens mennesker er i virkeligheten en født Krøsus, og vil le vedbli å være det, selv om jorden var befolket med minst det ti-dobbelte antall, hvis jordens samlede menneskehet administrerte fornuftsmessig og ikke begjærmessig.

L-235

Nei, den samlede jordmenneskehet er mere enn en flokk forvillede og uvidende individer. Den er et selvstendig legeme, der som allerede nevnt har sine egne lover og veier å gå i den store verdens plan. Den er analog med et levende vesen, i hvilket hvert eneste jordmenneske er et mikroindivid.

K-34-1-5

Og menneskehetens himmelske fartøy vil således på en kortere strekning frem i tiden enn tre årtusener nå, ikke alene å få det forjettede land i sikte, men også nå så meget inn i selve dettes regioner av lys at skyggesidene til den nevnte tid for største delen vil være fjernet.

K-34-4-61

Da menneskeheten således har bygget sin kultur på en feilaktig oppfattelse av verdensgjennløserens væremåte, er den ennå ikke "kommet til Faderen". Dens kultur er et synkende skip. Der kjempes fortvilte kamper for å holde det flytende, men lekkasjen er for stor.

K-71-302

Det store problem for menneskene er å finne frem til en form for demokrati hvor der hverken er statsforfølgelse eller statsundertrykkelse av individet, men tvertimot en frigjørelse og en statsbeskyttelse av individets utviklingsmuligheter, således at samme individ lærer å forstå samarbeidets betydning og overvinne egoisme og maktbegjær på andres bekostning.

K-72-29

Foruten den gamle instinktbevissthet som tidligere var dominerende, får det (jordmennesket) nu en eksperimentalbevissthet, hvor igjennom det kan handle mere fritt enn før.

K-72-29

Som dyr ble det frigjort fra stedet og kunne bevege sin egen organisme fra sted til sted, men det var stadig bundet til flokkens felles bevissthet. Som jordmenneske er vesenet ikke bare frigjort rent kroppslig sett, det begynner mentalt sett å kunne bevege seg fra ett sted til et annet.

K-72-29

Jeg tenker her på nydelsen av tobakk, spiritus, narkotika o.l. som også hører til det jordiske menneskes eksperimentalområde. Disse kunstige stimulanser ødelegger ved overdreven bruk den fysiske organisme og nervesystemet.

K-72-29

Blant de eksperimenter som utfolder seg i den jordmenneskelige tilværelse, er også ett som har stor betydning gjennom de negative virkninger det påfører vesnene. Det er eksperimentet: å leve uten Gud.

K-72-114

Menneskeheten er inne i en kolossal utviklingsprosess og er i øyeblikket i ferd med å oppleve en verdenskulturs undergang, og en ny verdenskulturs fødsel.

- Men jordmenneskeheten må nødvendigvis igjennom de faser eller utviklingsstadier hvor den gjør de erfaringer uten hvilke en fredens verden aldri kan bli en realitet.

K-73-176

De jordiske mennesker skal ikke vedbli med å være i en kosmisk fostertilstand som et ufødt barn. Denne fostertilstand varer til den store fødsels inntreden hvor gudesønnen blir forenet med Faderen. Da kommer der et bevisst forhold mellom Guddommen og gudesønnen, og jord mennesket blir Nmennesket i Guds bilde".

K-76-6

I polar- og ekvatorialområdene er der kun få intellektuelle, her finnes latente områder i jordklodens fysiske dagsbevissthet(hjerne)

K-76-7

Det betyr at den del av menneskeheten som på denne måte (i kraft av kampen med naturkreftene) har utviklet en særlig dagsbevissthet på det fysiske plan og en fysisk aktivitet, som kan bli til gagn for helheten, nu skal bringe sin viden og sine erfaringer videre til de områder hvor slike erfaringer ikke har kunnet gjøres på første hånd.

K-76-7

Den impuls som her fra vesten skal komme til å befrukte østens kultur, består nemlig ikke bare i materialistisk videnskap, men den vil også komme til å bestå av åndelig eller kosmisk viden som vil være istand til å forene den materialistiske videnskap med de store sannheter som ligger skjult i østens religiøse mystikk.

K-76-135

Så lenge det jordiske menneske ennå ikke fullt ut er et innviet eller ferdigutviklet vesen, vil det primære fundament for dets handle- og væremåte i tilsvarende grad være tyngdeenergi innkapslet i intellektuell følelse og et svakt islett av instinkt.

K-76-135

I det uinnviede vesens mentalitet gir nevnte grunnenergier seg til kjenne i form av varierende overbalanse enten i den ene eller den annen av nevnte energiers favør. Denne overbalanse preger da i den givne situasjon hele vesenets viljeutfoldelse og den herav følgende manifestasjon i tanke og handling.

K-77-64

Man kan inndeles jordmenneskene i visse grunnkategorier i forhold til evnen til å etterleve den nye moral, som skal gjøre dem mere menneskelige. Først og fremst er der naturligvis de to hovedgrupper hvorav den ene består av dem som kan overholde de juridiske lover og den annen av dem som ikke kan.

- Disse utviklede sjeler utgjør kultursamfunnets underverden, som i virkeligheten er en mellemsfære mellom naturmenneskestadiet og de fremskredne kulturmennesker.

JUDAS.

K-34-4-54

Men da dette var skjedd (forrådselen) og han på avstand hadde fulgt begivenhetenes utvikling og så Jesu holdning overfor sine bød-ler, falt der likesom et skjell fra hans øyne. Og for første gang Så han verdensgjenløseren.

- Men å se verdensgjenløseren er det samme som å se Den Hellige Ånd, og å se et så blendende syn uten å være ren er farlig, for reaksjone:
mellem individets tankeenergi og de opphøyede kosmiske stråler eller kjærlighetsenergier er da altfor voldsom, og kan undertiden i verste tilfelle resultere i sinnssyke, der hvor den ikke utløser seg i selvmord for det pågjeldende vesen.

K-37-80

Men for å få slike lysters og begjærs (sensasjonslyst og ær-gjerrighet) tilfredsstillelse forenet med den utviklede samvittighet må de rettferdig begrunnes. Og Judas fant altså begrunnelsen i Jesu formentlige fysiske usårbarhet.

K-37-81

Og disse naturer (de uferdige sider, terkelens voktere) vil altså bevirke at de alle sammen hver især, mere eller mindre, før eller senere kan komme til å fremtre som en 'Judas' og ubevisst være en forræder mot det lys som er blitt deres livs største lykke. Vær derfor alle på vakt.

K-37-81

Og hvis De ville spørre meg når De kan være sikker på ikke å være en Judas, da måtte jeg svare: Når De er blitt så innlevet i det guddommelige lys at De føler at ingen kan gjøre urett og ingen kan lide urett, og at De selv er enhver ubehagelighets dypeste årsak som måtte ramme Dem...

-Thi da kritiserer og angriper De ikke den eller det. Da kan De aller høyest i all vennlighet trekke Dem tilbake fra denne eller hin som ikke kan være i harmoni med Dem.

K-78-7

Tro endelig ikke at han (Judas) var noen banditt slik man nær mest søker å gi det utseende av i de overleverte beretninger.

K-78-7

Terskelens voktere: hans egne uferdige naturer, hvilket altså i dette tilfelle vil si hans sterke begjær efter å få vist verden, få vist sin skeptiske familie og sine tidligere venner sin mesters storhet, hadde forlengst foregjøglet ham at Guds sønn var allmektig og dermed fysisk urørlig.

K-78-8

Og vi har sett hvorledes hans uferdige naturer, sensasjonsstrang og den herav oppståtte utålmodighet over den efter hans begreper alt for langsomme vekst av Jesusbevegelsen, derfor fikk ham til å gjøre noe han mente kunne fremskynde denne.

JULEN.

xiv-3-89

I denne kosmiske illuminasjon eller kjærlighetsatmosfære (juletidens givmentalitet) kan himmelske vesener komme nærmere til jorden og i større skarer enn det ellers er tilfelle i de grå hverdager. Og det var en sådan himmelsk herskare de fattige hyrder på Betlehems marker opplevde.

xiv-3-90 Ethvert menneske som har nestekjærlighet i hjerte og forstand er et guddommelig julelys i den kosmiske vinter.

- De utgjør et guddommelig symbol på Guds mål med menneskene. Hvert tent julelys er symbolet på et menneske.

K-33-9-3 i samme grad som man skaper julefest enten bevisst eller ubevisst på basis av prinsippet: å drepe, i samme grad er ens julefest uttrykk for en annen verdensmoral en den man i virkeligheten tror å ihukomme, og for hvilken man egentlig foregir å holde jul.

K-33-9-5 De gaver som derimot (ikke fordi det er skikk og bruk) gives til trengende mennesker, de gaver som består i bespisning, bekledning og husly til fattige, hjemløse eller i livet havarte og nød-stedte individer, mennesker såvel som dyr, det er julens sanne gaver

K-64-4 Denne overjordiske atmosfære (julefreden) omfavner, gjennomtrenger og inspirerer alle som har et åpent og kjærlig sinn, alle som i kontakt med den gamle og den nye verdensimpuls arbeider på å skape jorden om til en permanent bolig for kjærligheten.

K-64-4 Er der noe ved den (julen) som er et 'gode', da må det jo holdes ved like. Og er det noe ved samme som er et "onde", da må det jo oppløses og utrenses.

K-64-7 Og det er givet at en julefest som feires ved å drepe så lite som mulig istedenfor å drepe så mye som mulig, trekker den himmelske verden eller et høyere tilværelsesplan nærmere, gir en virkelig guddommelig jul og en større kontakt med julens sanne kjerneanalyse, overholdelsen av det femte bud: du skal ikke slå ihjel.

K-72-288

Den atmosfære av hjelpsomhet, gavmildhet og nestekjærlighet som hører julen til, vil en dag komme til å strekke seg over hele året.

K-72-288 Men en slik samlet manifestasjon som vi møter ved juletid, kan menneskene ennu kun prestere i forholdsvis kort tid. Herodes-mentaliteten er ennu den sterkeste, og den mentalitet som det lille svake barn representerer, må flykte til Egypten, til mysterienes land.

K-72-289 De jordiske menneskers enpoledede fysiske organismer er alle sammen krybber for et Jesusbarn eller hylstre for en Kristus-bevissthet i sin spede tilstand.

K-72-289 Herodes kan triumfere en tid og tro at han har makten fordi alle barn i Betlehem er blitt drept, han vet ikke at de vise menn eller hellige tre konger som han hyklet vennskap for har gitt barnet og dets foreldre rike gaver og derved hjulpet dem til å flykte til et sted hvor Herodes ikke kan nå dem.

K-72-290

Ved hjelp av gavene føres det (barnet) til Egypten, til mysterienes land, og de religiøse mysterier gir det beskyttelse og hjelp mot verdens ondskap en tid, inntil det begynner å bli modent til, med sin voksende og nu mere og mere aktive Kristus-bevissthet å motstå de mørke krefter uten mystikk. - Kristus-bevisstheten er modnet så meget i deres sinn at de ikke mere hører hjemme i mysterienes land, og det vil si det samme som at religionene ikke mere kan inspirere dem, uten at deres mystikk blir avslørt.

K-72-290

Hva var det da som var jomfrufødt. Det var Kristus-bevisstheten, den er utviklet gjennom mange inkarnasjoner, og den har ingen jordisk far.

K-73-199selve julens grunnprincipp utgjør dette å tenne lys i mørket.

K-73-201

Kosmisk bevissthet, høyintellektualitet, opplevelse av udødelighet og av å bli ett med faderen og den hermed følgende varige fred eller salighet er de julegaver, menneskene engang skal motta.

K-73-201

Der hvor mennesket mere er innstillet på å tjene enn på å la seg tjene, der hvor det heller selv vil lide enn det vil være årsak til andres lidelse, og der hvor det arbeider på å utvikle sine menneskelige evner til gagn for helheten er "himmerikes rike" ikke blot i dem, men det begynner å stråle ut fra dem i tanker, ord og handlinger. Det er julens mentalitet, sjelelig julelys.

K-73-202

Det er den mentalitet (nestekjærligheten) som med tiden skal spredde over hele året og over hele jorden, da blir juleeventyret til en strålende realitet i den fysiske verden, og jordkloden til en julestjerne.

K-74-183

Som vi i det følgende skal se, utgjør julehøytideligheten og nyttårshøytideligheten i kosmisk belysning henholdsvis minnehøytidelighet for kjærlighetsprincippet og udødelighetsprincippet.

K-74-183

Det fundamentale prinsipp som juleaften er en festaften for er verdensgjenløsningsprincippet. Dette prinsipp består i at den sterke hjelper den svake, den kloke hjelper den mindre kloke, den friske hjelper den syke, den rike hjelper den fattige osv.

- Hvor dette ikke finner sted, eksisterer ragnarokk eller dommedag.

K-74-184

Julen blir således i realiteten en minnefest for det store gaveprincipp alle levende vesener lever under.

K-78-183

Julen vil bli ved med å eksistere som uttrykk for et udødelig prinsipp. Det eneste som vil skifte er den form hvorunder den manifesteres.

K-78-184

Alle vegne ser vi mennesker komme ilende med pakker, de har alle en dyp trang til ved hjelp av en gave å gi uttrykk for det menneskelige i dem selv. Og vi ser hvorledes skjebneloven her virker nesten omgående.

K-78-185

Det er jo ikke meningen at julen, som det nu er tilfelle, kun skal vare noen få dager i vinterens mørke. Det er julens formål at dens ånd skal vare året rundt.

K-78-187

Det enkelte menneske skal vokte seg for å bli så høyt utviklet, at det føler seg for ”voksen” til å holde jul. Jeg tenker ikke her på julens ytre form, den vil endre seg som alt annet, jeg tenker på dens indre sannhet. Det har så umåtelig stor verdi at man blir minnet om sine medveseners eksistens, således at man kan tenke kjærlig på dem.

K-78-190

De kan trene Dem opp i å få den virkelige jul i Deres indre, blant annet derved at De holder Deres tanker bundne i de riktige retninger. I begynnelsen kan De ikke unngå å oppleve irritasjonstilstand. der, men disse må bare ikke få et synlig uttrykk overfor andre.

K-79-185

Ved juletid har menneskene en mulighet for å få et glimt av den guddommelige verden, hvis de innstiller seg med sin væremåte på å gi og hjelpe.

K-79-186

... ..likesom den fysiske vinter har sin juletid, eksisterer det også en jul midt i det mentale vintermørke, og den er vi ved å nå. Den er der hvor ”engelene taler og synger”, hvor man hører budskapet om visdommen og nestekjærligheten, hvor man vokser over materialismen.

K-80-209

Og hva forestiller ikke juletreet. Er det ikke selve symbolet på universets struktur, på Guddommen og gudesønnene. Er ikke dets store tradisjonelle stjerne i toppen og lysene symbolet på den evige fader, universets toppfigur, universets høyeste jeg og dermed høyeste skaper.

- Hva skal eller alle de andre lys på treet bety. Kan de bety annet enn selve universets levende vesener.

- Og hva betyr alt det gull og glimmer som innhyller og pynter treet og de her opphopede gaver og pakker. Er det ikke symbolet på materien som Gud igjennom de levende vesener omdanner til lysende gyldne foreteelser i form av livets opplevelse.

JØDENE.

1303

Og det jødiske folk er kun Guds utvalgte på den måte at det er blitt et folk i hvilket alle jordens slekter skal velsignes. Det vil si at det er et folk som er foran i spiralen eller utviklingens kretsløp, og hvis skjebne de efterfølgende folk eller nasjoner kan se tilbake på.

- *Den øvrige verdens folk kan på dette folks skjebne se hvordan det går når man i altfor høy grad misforstår sin identitet som Guds utvalgte folk, og tror at denne utvelgelse består i at man er kalt til å være herrefolk.*

- ... det jødiske folks plass i kretsløpet var foran de andre samtidige folks plass i samme kretsløp.

1304

Har det ikke vist seg at verdensberømte spesialister eller genier innenfor legevidenskap, atomforskning, jura, statskunnskap osv. i særlig stor utstrekning hadde jødisk blod i årene?

1305 De visste ikke at den ortodokse jødedom allerede var bestemt til å gå under da Gud talte med Abraham.

1308

Det jødiske folks historie er gjennom denne beretning blitt anskuelsesundervisning for hele den øvrige verden.

- Dette folks liv og væremåte, dets villfarelser, religiøse tro og innstilling, utgjør i prinsippet det samme liv, den samme væremåte, de samme feiltrinn som alle andre folk i verden etter det jødiske nødvendigvis må gjennomleve.

1308 Ideen om å være Guds utvalgte er et felles særkjenne for både nasjoner og individer på et gitt tidspunkt i dets passasje i kretsløpet.

1308

Men tanken om å erobre eller okkupere bare en ganske liten del av et annet folks rettmessige område, er jo identisk med herre-folksideen. Hvilket folk eller hvilket individ er totalt fri av denne idé.

- Den er i seg selv et kjennetegn for et bestemt trinn på utviklingsstigen.

1313

Man forstod således ikke at når et jødisk vesen kom til å elske et ikke-jødisk vesen og ble gjenelsket av dette, var disse to vesener allerede ekteviet av Gud. Den gjensidige kjærlighet er den hånd hvorved Gud velsigner det absolutte ekteskap mellom to vesener.

1326

Nei, tro endelig ikke at jødefolket er noget enestående fenomen, tro ikke at jødene er en paria blant nasjonene: Jo mere man dømmer dem, jo mere dømmer man seg selv og avslører sin totale uvidenhet om menneskehetens utvikling eller passasje i kretsløpet.

1955

Dette at jødene var Guds utvalgte folk, var altså kun dette, at de var de første på jorden som var nådd så langt i utvikling at den kosmiske Kristusbevissthet her kunne fødes.

K-33-2-13

... jødenes lidelses- eller trengselstid skyldes et særlig ulikevektig forhold mellom deres intelligens og følelse, og at dette forhold nettopp blir avhjulpet gjennom lidelsene.

KAOS.

719

Hvem vil ikke oppfatte et byggeområde med hele dets rot av baljer, stiger, stillaser, kalk, cement, murbrokker etc. som det rene kaos, hvis de ikke hadde anelse om hensikten med nevnte foretagende.

- Kaos er altså den kåpe enhver ting er ikledd ved sitt første møte med en sanseevne.
- Når vi ser eller oppfatter noe som kaos, vil det dermed si at det befinner seg i vårt sanseområdes forgård eller ytterste periferi.

719

Begrepet kaos kan således aldri komme til å dekke over noe annet enn en tings sansemessige fjemhet. (et kosmisk perspektiv-forhold, en tenkt motsetning til virkeligheten)

L-39

At noe ser ut som kaos behøver ikke å bety at det er uttrykk for tilfeldigheter eller manglende logikk. Et kikk inn i et bygningskompleks som er under oppføring, gir oss jo også inntrykk av at alt her er kaos.

- Så lenge en plan er under utførelse viser den seg ofte som kaos for den uinnviede.

KARMA/SKJEBNE.

2440

De kjenner ikke karmaloven. De forstår ikke at livet selv utelukkende er basert på gjengjeldelsesprincippet det et menneske så, skal det høste.

2441

Det er denne tilbakekomst av virkningene av vesenets handlemåte, som utgjør dets skjebne.
- I samme grad som man ikke kan nenne å manifestere en mørk væremåte, i samme grad blir man fri av virkningene av denne mørke væremåte, som nu vender tilbake.

2442 Vesenets nuværende skjebne er i en meget stor utstrekning et speilbilde av dets fortidige væremåte.

2444 Når vesenet skjønner prinsippet: bestemte handlinger utløser bestemte virkninger, er det mulig for det å medvirke i skapelsen av sin egen skjebne.

2447 De mennesker som påfører oss lidelse er kun indirekte skyld-ige, idet de virker som medier for våre egne mørke karmaenergier.

2447 Alle får nøyaktig den skjebne som det overfor alt annet levende har skapt. Den eneste sikre beskyttelse mot ond skjebne avfodes nøyaktig av den beskyttelse det selv gir alle andre levende vesener.

2448 Disse vesener blir redskaper for denslags mørke energier, alt eftersom de står på et utviklingstrinn hvor denslags utløsninger og handlinger er naturlige.

2448 Å bli vred på vesnene fordi de er medier eller Guddommens red skaper for utløsning av vår egen karmaenergi, er en total avsporing fra livets virkelige mening.

2451 Hvert eneste levende vesen er således sin egen skjebnes første årsak.

2452 Det er den åndelige eller elektriske struktur som gjør at vi opplever virkningene av våre handlinger i form av skjebne, og at vi er beskyttet mot det onde vi ikke kan nenne å påføre andre.

2452 Ethvert vesens livsstruktur eller skjebne er under en enestående altomfattende kontroll. Det ligger ingen overdrivelse i å si at våre hodehår er talte.

2461

Kun ved å tilgi våre fiender uansett hva de har gjort mot en vil det bli soloppgang over vesenets skjebne.

2494

Selv om man i givne situasjoner seirer over en fiende, har man kosmisk sett lidd et nederlag hvis følger altså vil bli ens kommende skjebne.

2545

Vi ser således her at karma- eller skjebneloven ikke kan endres. Selv om et vesen er omgitt av kjærlige vesener, er det således begrenset hva de kan komme til å utfolde av sin kjærlighet overfor et sådant mørkt skjebnepredestinert menneske.

2545

I samme grad som det selv kan utløse kjærlighet blir det fri av den karmamessige begrensning av hva det kan bli tildelt av kjærlighet og hjelp fra sin neste og fra naturens side. Den fysiske og åndelige beskyttelse utløses utelukkende av den beskyttelse det selv i dets væremåte er for andre.

2658-18 Livets største skapelse eller kunstverk er vår egen skjebne. Den kan ikke skapes på lykke og fromme. Alle andre skapelser er sekundære i forhold til skapelsen av den fullkomne væremåte.

2658-24 Den dom hvormed vi dømmer andre blir således uunngåelig bestemmende for graden av freden, lykken og gleden i vår egen skjebne.

2658-25 Den absolutt uunngåelige vei til freden og lykken, er med sin væremåte å så fredens sæd i sin nestes sinn.

748 Den fysiske skjebne er den arv det udødelige jeg eller levende vesen på grunn av den kjærlighetslov som bærer universet, gir seg selv med over i ethvert nytt fysisk liv.

861

En fritagelse for virkningen av sine handlinger er der intet som helst vesen som kan oppnå, for disse virkninger er selve livets evige fundament, ja er selve utløsningen av kulminerende kjærlighet.

899 Kunsten å skape en lykkelig skjebne består altså kun i å tilfredsstille ufarlige begjær.

949 Skjebnespillet har kun to opptredende og en tilskuer, men et vell av kulisser og masker. Disse to opptredende er Guden og gude-sønnen. Maskeringene er for Gudens vedkommende alt som heter medvesener, og for gudesønnens vedkommende alle de fysiske og sjelelige organismer.

954

Skjebnespillet vil derfor være en gradvis voksende stigning henimot kulminasjonen av helvede, og dermed en kulminasjon av livs-opplevelsens sammenbrudd eller kaos. Derefter en gradvis stigning henimot himmerike. Skjebnen utgjør en åpenbaring av alle grader av behag og ubehag.

348

Det levende vesen virker på de øvrige vesener og ting i sine omgivelser. Der oppstår en reaksjon mellom disse og jegets manifestasjon. Denne reaksjon er det levende vesens skjebne.

455

Men vesnene er ikke alltid seierherrer. De må også gjennomleve en lang rekke stadier i sådanne nederlag, forfølgelse og undertrykkelse som de, deres seierherretilværelse har kostet andre.

490

De skjender og myrder ofte de vesener som i særlig grad var deler av Faderens lyse åsyn, likesom de også titt utøver tortur mot alle de vesener som er de eneste igjennem hvilke Faderen kan hjelpe dem.

611 Vesenets evige skjebne er således en evig åndedrettslignende rytmisk bevegelse. Denne skjebne er derved på en måte en eneste stor innåndings- og utåndingsprocess. Vesenet innånder lys inntil fullstendig mettelse, og utånder til nesten total tomhet dette lys.

1289 Med hensyn til å besidde store materiell verdier eller rikdommer, må man gjøre seg klart at dette ikke representerer noen særlig gunstbevisning fra forsynets side. Nevnte skjebne (likesom fattigdommen har man kun fordi det er et absolutt uunnværlig ledd i ens utvikling.

- Man får nødvendige erfaringer uten hvilke man umulig vil kunne være med til å bygge et fullkomment samfunn opp senere.

1574 ***Vår skjebne er kun kretsløpet for våre handlinger.*** (Alt befinner seg på ett eller annet stadium i et kretsløp).

2114 Kjærligheten til mennesker, dyr og planter kan nok gi deg en lykkelig skjebne blant disse medvesener, men den alene kan umulig sikre deg imot den mørke skjebne som heter kroppslige lidelser, syk dommer og en altfor tidlig og unaturlig død.

2128 Et vesens skjebne er et speilbilde av den væremåte det forut har skapt i sin nestes liv eller tilværelse.

2131 Men virkningene av livslovenes overtredelse holder ikke opp, fordi overtredelsen skyldes uvidenhet.

2131

At denne mangfoldiggjørelse (av drap) igjen avføder en tilsvarende mangfoldiggjørelse av dette drapsprincipps virkninger, er naturligvis selvfølgelig. Derfor kulminerer det uferdige menneskes liv og skjebne i ragnarokk, dommedag eller helvede.

2373

Sådanne to parter vil bli ved med å være skjebnebundet til hverandre så lenge de ikke har tilgitt hverandre og dermed skapt en virkelig fred og forståelse mellom seg.

2238

Sålenge man lever i væremåten "øye for øye", da lever man i kamp med en fiende som er uovervinnelig, for denne fiende har en mangfoldighet av legemer. Og for hvert av disse legemer man slår ihjel, vokser det uunngåelig et nytt frem, og fienden er like uovervinnelig. Nevnte fiende er nemlig selve Guddommen.

2238

Alle handlinger vender før eller siden tilbake til sitt opphav. Og denne situasjon vil ens skjebne bli ved med å løse, inntil man ikke mere kan la seg fornærme og ikke mere kan hate og hevne, men tilgir atter og atter sine fiender.

2239

Likesom man må så det korn man vil avle, slik må man også så den skjebne man ønsker.

2241

Å tro et de levende veseners skjebne kan skapes av andre vesener enn dem selv, er nettopp den håpløse overtro som bringer menneskene til å hate hverandre i situasjoner hvor skjebnen er ulykke og lidelse.

2261 Årsaken til enhver ufullkommen skjebne, såvel for menneskehet en som for det enkelte individ, kan kun være den procent dyrisk natur som ennå er tilbake i nevnte veseners metalitet, og som ennå ikke beherskes av dem.

2271 Uten at menneskene får denne oppfattelse, altså oppfattelsen av å være sin egen skjebnes absolutte første årsak, kan det ikke nytte at de tror å kunne oppnå den virkelige fred i verden.

2337 Andre vesener kan kun være medier for denne skjebne, hvorved den av disse befordres tilbake til sitt opphav og her utløses som karma eller gjengjeldelse.

1814 Å tro at man kan skape et virkelig sunt og varig velvære for seg selv på bekostning av nestens velvære, glede og livslyst, er tilværelsens aller største overtro og manifestasjon av villfarelse og derved den største underminerende faktor i all skapelse av den sanne eller virkelige opplevelse av livet.

i-39 Alt efter energienes særlige natur og alt efter hemningene og fremskyndelsene de har vært utsatt for, vil tidspunktet for deres tilbakevendelse til sitt opphav, være av meget forskjellig varighet.

ii-23 All absolutt viden er identisk med eftervirkningen av handlinger. Å frita individet for disse ville være den største kontrast til kjærlighet, idet det ville stoppe dets videre utvikling.

ii-24 Kun det primitive vesen gjør motstand mot denne forsynets kjærlighet (den onde karma) på samme måte som det lille barn undertiden gjør motstand mot den del av foreldrenes kjærlighet som består i oppdragelse, renhold og undervisning.

v-23 Da disse virkninger fra de utløses og til de når tilbake til sitt opphav, undertiden må passere en umåtelig lang sirkelbue i verdensrummet, er de ofte flere hundre år på reise, til trods for at de beveger seg med en hastighet som overstiger både lysets og de vanlige radiobølgers.

v-24 De skjebneskapende stråler i sine sirkelbaner kan nemlig gjennom de høyere okkulte sanser følges gjennom verdensrummet og der iakttas med samme letthet som de fysiske ytringer nu iakttas gjennom de fysiske sanser.

v-29 Spørsmålet blir bare hvem som skal utløse mørket. Forsynet eller Guddommen må bruke de vesener hvis kjærlighetsevne ennå er så primitiv at den mørke uttrykksform ennå er deres høyeste nydelse eller lykke og dermed deres livs forutsetning.

v-30 Kjøtteterne har en altfor liten kjærlighetsevne til å kunne forstå noe annet, og må derfor ennå en tid utløse de årsaker, som før eller senere skal overskygge dem med den gjenstående mengde av

lidelse som de ennu krever for å få en fullkommen kjærlighetsevne eller en 100% avsky for å befordre utløsningen av det drepende prinsipp eller lidelsen.

v-30 Denne bok ("den fullkomne føde") kan mottas av dem som er begynt å kjenne avsky for alt slakt og alt drap, men som på grunn av utilstrekkelig opplysning ennu befinner seg i lik-eternes rekke.

viii-57 Så lenge mennesket ikke vet at det er et kosmisk eller evig vesen, kan det jo heller ikke vite at det har et kosmisk ansvar, og at dets skjebne, dets lykke eller ulykke, utelukkende er basert på dette ansvar.

x-27 Disse to former for krefter (innenfra og utenfra) møtes altså i vår bevissthet. Ved deres møte oppstår den reaksjon som får våre tanker til å sirkulere, og våre sanser til å vibrere, og våre nerve til å registrere smerte eller velvære. Og den samlede process utgjør altså vår opplevelse av livet eller det samme som det vi uttrykker som vår skjebne.

x-23 Vesenet styrer enten imot smertekontrasten eller velværekontrasten. Roret i denne kurs er dets vilje, medens dets oppfattelse av livet er dets kompass.

xviii-5 Vår skjebne er det samme som vår nutids forbindelse med vår fortid og vår fremtid, og livets skjebnespill blir derfor en fremførelse eller oppvisning av disse tre forskjellige slags tider.

- Som tilskuer er vi vidne til denne nutids eller vår egen rolles sammenspill med fortiden og fremtiden, som spilles av våre medvesener.

xvii i-7 Når vi dør forlater vi scenen i livets skjebnespill en tid, og går inn i vår nattbevissthets verden, som i denne forbindelse kan sammenlignes med den verden som på det almindelige jordiske teater finnes bak scenen.

xviii-7

De skytsånder og andre hjelpere uten hvilke livet her i den fysiske verden ikke kunne utfolde seg som det gjør, er jo nettopp det store skjebnespillers usynlige regissører.

xviii-8

Vår fortid spilles av alle de medvesener, hvis mentalitet akkurat når opp til det nivå som er den ennu uferdige, primitive og uutviklede del av vår bevissthet. Det er jo nettopp gjennom de vesener vi møter vår egen fortid som skjebne. De er de redskaper eller skuespillere, forsynet bruker til å stille oss ansikt til ansikt med de uferdige sider av vår egen bevissthet. Gjennom dem høster vi i nuet hva vi har sådd i fortiden.

xvii i-9

Men hvordan kan vår fremtid være representert i nuet?

- Tilskueren i oss gjør sine tanker og har sine lengsler og har sine lengsler og ønsker om hva som skal komme til å skje på scenen, og blir nettopp inspirert til slike ønsker ved å oppleve de veseners handlemåte som viser en større kjærlighet og intellektualitet eller skapevne enn vi selv.

xviii-11

Vi er altså ikke bare skuespiller og tilskuer (i livets skjebnespill), men etterhvert som vi utvikles og tilskueren gripes av handlingen og begynner å skape ønsker og lengsler, er vi også med-instruktører.

xviii-11 Men når vi ikke kan tenke oss å gjøre som de gjør (vesnene som representerer vår fortid), er det fordi det de gjør er vår fortid. Det er noe vi har utlevet.

xviii-12 Vi må prøve å tenke på at i deres skjebnespill (de som representerer vår fortid) er vi en av de skuespillere som representerer fremtiden, og jo mere inspirerende vi kan virke på tilskueren i deres bevissthet ved vårt eksempel, ved den måte hvorpå vi tenker, føler og handler, dess mere er vi nettopp med på å forandre sceneriet her på jordens skueplass. Og dessuten forandrer vi også derved vårt eget skjebnespill.

xviii-14 Ja, man kan enda si at Gud på en måte er disse skuespillere (i livets skjebnespill), da deres jeg er en del av hans jeg, deres skapeevne en del av hans skapeevne, og den ikledning av materien, hvori de i øyeblikket spiller sin rolle, er et organ i hans store organisme.

xviii-14 Kulissene (i livets skjebnespill) er alt det som kommer inn under begrepet naturen. Maskeringene er for gudens vedkommende alt det som kommer inn under begrepet medvesener, og for gudesønnens vedkommende alle de fysiske og sjelelige organismer han har representert og vil komme til å representere.

xviii-14 Alt hva vi har representert like fra mineral, plante og dyr til jordmenneske, er således kun maskeringer jeget må benytte seg av i særlige situasjoner i utførelsen av sin rolle i skjebnespillet.

xviii-15 Der finnes ingen rolle i livets spill, som et jordmenneske ikke, hvis det gjennom tilskueren i sin bevissthet begjærer det, engang skal få mulighet til å spille. Alle kan komme høyt på strå, bli feterte når de bare ønsker det tilstrekkelig sterkt, og de kan leve i makt og herlighet. Men de må naturligvis også gjøre de erfaringer som de i en sådan rolle bibringer andre.

- De vil møte dem i siste akt. Da blir det Deres fortid og andre skuespillere i livets skjebnespill som i nuet representerer denne fortid som vil vise Dem hvordan den ble opplevet av Deres tidligere omgivelser.

xviii-17og intet vesen vil komme til å oppleve mere lys, kjærlighet og lykke enn noe annet vesen, selv om deres opplevelse i nuet ikke er den samme.

ixx-2-57 Men i situasjoner der vesenet ennå kan nenne å gjøre andre vesener fortred, ligegyldig under hvilke forutsetninger, ligegyldig om det er under angrep eller forsvar, der er det uten beskyttelse.

ixx-2-58 Enhver sådan på drap og lemlestelse opprettholdt beskyttelse imot andre veseners onde anslag, er således i realiteten ingen beskyttelse.

xxii-2-53

Alt hva mennesket på selvsk måte har tatt fra nesten skal før eller senere betales tilbake. Skjer det ikke frivillig, vil livet før eller senere befordre det ved makt.

- Denne livets egen tilbakebetaling av de av individet på egoistisk måte tilegnede for mange besiddelser sjelelige såvel som fysiske, skjer i tilsvarende grad som en sjelelig og fysisk fallitt eller sammenbrudd. Det oppstår uhell her og der. Intet er der tilsyneladende velsignelse med. Og i en masse sammenhenger synes de oppnådde resultater ikke å stå i forhold til de besværligheter og kamper de har kostet.

xxiv-1-28 Nei, vesnenes skjebne er ikke et spørsmål om en vred Gud, som skal formildes ved attentatet på verdensgjenløseren, så han kan ynkes over menneskene og tilgi dem deres synder. Vesnenes skjebne er aldeles ikke et spørsmål om synd og tilgivelse, men utelukkende et spørsmål om årsak og virkning.

xxvi-6 Virkningene av begåtte feiltagelser utløser seg i menneskenes mentalitet som skuffelser, bitterhet, martyriumsfornemmelse, hat og hevnfølelse mot medvesener som man feilaktig tror er opphavet til den ulykkelige skjebne.

xxvi-6 Menneskene utløser ofte et feilaktig forhold til sin egen organisme. I en sådan situasjon blir virkningene herav til de under-mineringer og livsopplevelser vi kjenner som mentale og legemlige sykdommer.

ixx-2-63 Dessuten er den jordiske menneskehet innhyllet i et slikt område av mørke skjebner, at det oppstår situasjoner der det er det samme hva man så enn gjør, så er det et onde. Man må da finne ut hva som er det minste onde, og så handle derefter.

xxi-a-2-66 De kosmiske lover betinger at der hvor et menneske ikke kan lære ved veiledning eller undervisning, der kan kun livet selv tale. Der må mennesket lære ved erfaringens vei, ligegyldig hvor redselsfull denne vei så enn måtte være.

DEV-1-42 Han (det levende vesen) vil her oppdage at reaksjonen av hans egen oppfattelse av og væremåte overfor disse makrovesenets organ-funksjoner er det samme som dets skjebne.

CEV-1-66 Hele det levende vesens skjebnedannelse beror utelukkende på evnen til å skape harmoni mellom lys og mørke. Denne harmoni er men talt sett det samme som den absolutte kjærlighet.

DEV-1-101

Da vesnene har et ocean av feilaktige handlinger, hvis virkninger er på vei tilbake til dem, er det godt for dem å vite at de ikke kan få virkningene og de derav følgende lidelser eller smerter hvis de idag virkelig av kjærlighet opphører med å manifestere den slags onde handlinger.

DEV-1-103

Bak det uferdige jordiske menneske forekommer der således en likefrem lang kø av gjengjeldelsesvirkninger som søker å komme til utløsning som vesenets skjebne hver gang betingelser herfor er tilstede.

DEV-1-104

Der kan være jordeliv i hvilke vesenet ikke har betingelser for å få særlig meget av denne mørke gjengjeldelsesvirkning i sin skjebne, likesom det kan være jordeliv hvor vesenet nesten utelukkende er utsatt for sin mørke skjebnegjengjeldelse.

DEV-2-124

Denne reaksjon (mellem ens egne og medvesnenes manifestasjoner) utgjør vesenets livsopplevelse, som igjen er det samme som dets karma.

DEV-2-125

De (skjebnebuene) inneholder virkningene av vesenets handlemåte overfor seg selv, sine omgivelser, sine medvesener.

DEV-2-131

Der hvor et vesen har 100% viden om sin egen handlings virkelige følger i sin skjebne, der skal det nok sørge for å handle riktig.
- Så lenge dets intellektuelle sanser: intelligens og human følelse og intuisjon ikke er tilstrekkelig utviklet, kan det ikke overse sine egne handlingers kosmiske forløp og således ikke se at dets skjebne utelukkende er virkninger av dets egne handlinger.

DEV-2-184

Men nettopp fordi mange livs karma således blir sammentrengt til kun å utløses med mellomrum, får vesnene derved anledning til å oppleve liv, hvor deres mørke karma nesten er stanset opp, og de derfor kan føle disse liv som lykkelige, og i særdeleshet da de gir plass for vesenets lyse karma eller gode skjebne.

DEV-2-185

Dette ubehag (å bli drept og plutselig måtte tilpasse seg den åndelige verden) er naturligvis mørk karma, men den er for intet å regne i forhold til den livsvarige invaliditet vesenet ellers ville ha kommet ut for.

DEV-2-188

At der kan hengå store mellomrum, ja flere fysiske jordeliv, uten at vesenet blir rammet av mørk karma, skyldes utelukkende den guddommelige struktur karmaen er underlagt, som bevirker karmaens oppsummering til utløsning sammen med andre menneskers lignende karma.

DEV-2-189

Men midt i dette menneskehetens kulminerende mørkes utløsninger av ragnarokk, er der dog det store lyspunkt, at disse mørkeutløsninger utgjør kosmisk sett et mentalt renselsesbad.

DEV-3-232

Og karmaloven er således virkende at det et menneske sår, skal det høste, og det man vil at menneskene skal gjøre imot oss, det må vi først gjøre imot dem.

... enhver handling et levende vesen manifesterer, skaper i vesenets psykiske struktur en mottagelighet for akkurat den samme handling.

DEV-3-232

Det er ikke bare dette at vesenet blir mottagelig for handlingen. Det skjer også dette at handlingen selv danner en (energi-) kombinasjon formet i handlingens struktur. Denne energikombinasjon omsatt i bevegelse går likesom alle andre energikombinasjoner eller bevegelser i kretsløp.

DEV-3-250

Denne skjebnegjengjeldelse betyr at vesenet har like så mange unaturlige dødsfall til gode som dets animalske føde har kostet dyredrap. Det betyr at vesenet er tilsvarende ubeskyttet mot unaturlige dødsfall, det være seg ved ulykke eller sykdom, så lenge det ennå lever på animalsk føde.

DEV-3-282

...drapskarmaen eller virkningen av dyredrapet kommer ikke omgående tilbake, men overgår automatisk i vesenets skjebnekretsløp. Her kommer den inn i den kø av vesenets øvrige tilbakevendende skjebnevirkninger som det ved andre leiligheter har satt igang. Den kan derfor først komme til utløsning etter tur.

- Hvor lenge det vil vare er altså avhengig av hvilken gjengjeldelsesmasse av mørk karma som ligger foran og derfor først går inn i vesenets skjebnedannelse.

DEV-3-282 Slike unaturlige og uventede dødsfall (dyredrap) som ikke er et resultat av hevnakter eller morderiske tankeklimaer predestinerer - er vesnene til å rammes dødelig av plutselige ulykkestilfeller, jernbaneulykker, flykatastrofer, bilulykker, drukneulykker, lynnedslag, jordskjelv og andre naturkatastrofer ell.l.

B-158 Så viselige er tilværelsens guddommelige lover som befordre skjebnens veier innrettet, at ethvert levende vesen nettopp kommer til å befinne seg som mikroindivd i den del et makroindivds organisme, som nettopp representerer den utviklingsstandard, den kvalitet i overholdelsen av det store kjærlighetsbud, den disharmoni eller harmoni som det nevnte mikroindivd selv representerer.

B-158 Det samme mikroindivd får således gjennom sin ytre verden et samlet bilde av sin egen indre verden. Det høster gjennom den første, det det sår gjennom den siste.

L-180 Disse følger (av en uferdig væremåte) er igjen de samme som dem, vi kjenner som svære sykdommer, sorger, ulykker, armod, hat, forfølgelser, ulykkelig ekteskap, betleri og hjemløshet. Disse realiteter er alle hver især spesielle fag i livets store skole.

K-38-138 Land som er predestinerte til naturkatastrofer blir etterhånden befolket med vesener i hvis skjebneutløsning og utvikling opplevelsen av naturkatastrofenes gene er likeså nødvendig som polarlandene er nødvendig for isbjørner.

K-65-5 Dette (å elske mikrokosmos) er like så viktig en karmisk livs betingelse som dette å elske sine medmennesker.

K-65-7 Vesenets misforhold og vanrøkt av sin organisme skaper således ikke bare sykdommer og lidelser i den, men er også medbestemmende i vesenets forhold til sitt makrokosmos: naturen eller sine omgivelser. Det er denne skjebnetilstand vi må uttrykke som makrokosmisk skjebne.

K-66-15 ...den (karmaen i den nye verdensgjenløsningsepoke) vil komme i noen få impulser. Der vil være et mellomrum mellom hver impuls med adgang for humanitetsutfoldelse og lys karma. Disse menneskenes mørke karmaimpulser vil være av en sådan natur at menneskene blir helt dreiet bort fra det drepende principps politikk.

K-68-73

Hvis et menneske begår et mord, skjer det kosmisk sett dette at energikonentrasjonen etter å ha utfoldet seg gjennom morderens bevissthet i den fysiske materie, forvandler seg til åndelig materie som beveger seg gjennom verdensrummet som en del av morderens evighetslegeme, og før eller senere vender tilbake til sitt opphav hvor den utløser seg i et mord på vedkommende.

K-68-109

Livet selv leser korrektur på menneskenes tanker og ideer gjennom den process vi kaller skjebnen, og livet, dvs. Guddommen eller Forsynet bruker det mest nærliggende redskap eller instrument til denne korrektur.

K-68-245 Det menneske som er hevnjerrig, hatefull, bitter, misunnelig og sjalu er naturligvis også - samtidig med at det er et individuelt vesen - et redskap for Guddommen som kan brukes overfor vesener som har bruk for det sproget sådant vesen taler. Og det vil si overfor vesener som har en sådan karma til gode, fordi de i fortiden har sådd den.

K-69-19 Skjebnemønsteret passer hårfint, også når det gjelder forholdet mellom makrovesen og mikrovesener.

K-69-51 Hva er det da et jordisk menneske får kunnskap om gjennom sin skjebne i hverdagen. Det får kunnskap om hva det har sådd i fortiden i dette og tidligere liv.

K-69-51 Man kan ikke utrydde noe ved å dyrke det, selv om man gjør det i beste mening, man må lære å skape kontrasten dertil.

K-71-313 Med uangripelig klarhet har livet vist menneskene at der hvor de selv ønsket å slavebinde andre, forfølge og fengsle dem, er de selv blitt berøvet den frihet, de nettopp ville ta fra andre.

K-72-182 Men hva enten en usannhet blir asgt i ond hensikt, på grunn av uvidenhhet, medlidenhet eller pga. annen velment årsak... (vil) den i hvert enkelt tilfelle komme tilbake til sitt opphav som skjebne i forhold til den hensikt som ligger bakved, og den virkning den forårsaker.

K-73-83 Og det er såre godt at menneskene etterhånden vil bli istand til å lære at de alltid har to muligheter: å være redskap for det ubehagelige gode eller å være redskap for det behagelige gode. Ut fra dette valg sår de samtidig den säd de i fremtiden vil høste.

K-73-117 Som en magnet tiltrekker mennesket nettopp den skjebne som kan bibringe det de nødvendige erfaringer.

K-73-117 Hvis denne skjebnedannelse medfører døden betyr det at vedkommende etter livet i de åndelige verdener går inn i en ny fysisk inkarnasjon med disse erfaringer som en rikdom i sin bevissthet. Ikke som en dagsbevisst hukommelse, men som farefantasi, samvittighet eller større medfølelsesevne med mennesker som har det vanskelig.

K-73-179 Det De opplever som Deres skjebne er den spesielle form for kjærlig oppdragelse De i øyeblikket trenger mest til for å lære det som i fremtiden vil gjøre Dem til en representant eller et redskap for Guddommen.

K-73-190 Mange mennesker lever i dag i høsten av fortidens giftige säd. De har ikke annet åndelig brödkorn å leve av enn dette dödbringende ugress, derfor har de en såkalt ulykkelig skjebne.
- Man vil (-när man kommer på bölgelengde med Guddommen) destruere den livdsfiendtlige säd man har på lager i sin bevissthets kornkammer, forat den ikke skal forgifte den gode säd. Denne ödeleggelse av den onde säd foregår gjennom den process som heter tilgivelse.

K-75-76

Dette psykiske kretsløp av energier eller krefter, utløst igjennom det levende vesens manifestasjon er identisk med det vi kaller karma, gjengjeldelse eller nemesis.

K-77-30

Blant en fabrikk hundreder av arbeidere kan der finnes typer og individer som i virkeligheten står langt over fabrikkens innehavere, aksjonærer etc., når det gjelder utfoldelsen av livslovene. Når de allikevel befinner seg her, er det fordi de ennu har noe å lære for yderligere å kunne utvikle sine menneskelig sett positive sider.

K-78-78

Vi ville heller ikke bli istand til å bli herre over vår egen skjebne hvis fremmede veseners manifestasjonsutløsninger kunne inngå i vår overbevissthet uavhengig av vår egen utløste manifestasjonsbevegelse.

K-78-79

Ingen som helst bevegelse og dermed opplevelse kan få adgang til vårt evighetslegeme eller overbevissthet uten i kraft av den manifestasjonsenergi av samme slag som vi selv har utløst. I motsatt fall ville det levenede vesen være en kasteball for all tilfeldighet.

K-67-13-3

Ja, det er karma alt sammen, der kan overhodet ikke finne noe sted som ikke er karma.

K-67-13-3

I hver spiral blir der et overskudd i karmaområdet, som vesnene ikke kommer til å betale fordi de får sin såkalte syndenes forlatelse.

- For at vesnene skal komme igang igjen i den nye spiral, for at f. eks. plantene kan komme til å oppleve den skjebne de får i den nye spiral må de ha en karma, og denne karma får de fra forrige spiral.

K-69-54

Det er aldri de andres skyld, og jo mere man blir klar over det, desto mere befri man seg fra vredens og bitterhetens lenker som man har bundet seg selv med.

xxxi-104

De (menneskene) forstår ikke, at det onde, de kjemper imot, er den ondskap de har påført sin neste eller medvesener i tidligere liv eller livsepoker. **De forstår således ikke, at de ved å føre krig, hva enten det er forsvar eller angrep, danner en ny mørk skjebne for seg selv i kommende liv.**

xxxi-109

Denne menneskenes karma utløses i stor utstrekning gjennom fellesutløsninger i form av kriger og naturkatastrofer. Men hvert enkelt vesens karma finner dog urokkelig trods fellesutløsningen frem til sitt opphav.

KIRKEN.

877

Er det ikke noe i retning av en fortsatt korsfestelse for ham å se at hans egen kirke er blitt en klippefast, tillukket grav over hele den høyintellektuelle side ved hans manifestasjon.

- Ja er ikke hans egne prester likefrem skiltvakter ved denne grav.

iii-12

Måtte det ikke reises tusener av autoriserte urenselsessteder verden over i form av kirker, templer og altere for sakramenter, ved hvilke den moderne Pilatus kunne tvette seg fri av sin dårlige samvittighet med hensyn til sitt forhold til jødernes konge og Barrabas i sitt indre.

ix-13 Hvis ikke et samfunn har i seg en institusjon basert på slike upartiske, fredselskende vesener, gjennom hvilke dets psykiske liv kan stabiliseres, vil det være å ligne med et individ som selv befinner seg i en psykisk forvirring.

L-124 Kirke- og prestevesenet har holdt mektig stand omkring paradisetts have. Det har med all snedighet, mot og kraft bekjempet eller besværliggjort adgangen til nydelsen av kunnskapens tre. Det har i stor stil lenket menneskeheten til primitivitet og uvidenhhet, og kommer herved til å avsløre seg som kjerubene med blinkende sverd som vokter veien til livets tre.

L-125 Det (kirke- og prestevesenet) utgjør en makt til beskyttelse av den ekteskabelige lykkens kulminasjon som nettopp i dette paradiset er det samme som livets tre, er den opprinnelige paradisiske opplevelse av Gud.

L-125 Men igjennom disse to faktorer (kirken og videnskapen) gnidninger og reaksjoner lutres og trives skapelsen av det fullkomne menneske. Kjerubenes blinkende sverd beskytter individet inntil videnskapens, kunnskapens eller visdommens vinger kan bære det over den evige fortapelses avgrunner mot det nye paradiset, mot den nye lykke eller opplevelse av livets tre.

L-186 Men fra denne åndelige hjemløshet, vagabondering eller laza-rontilværelse (i helvedessonen) kan de foreldede kirkelige autoriteter ikke hjelpe den fortapte sønn. Dertil er deres makt og tro altfor sterkt foreldet. Her må all hjelp fra deres side lates ute. Og begrepene den fortapte sønn og fortapelse er dermed kommet inn i verden.

- (187) Til kjerubene hører jo alle de vesener som er forkynnere og fortolkere av hélt eller delvis dyriske tradisjoner, hvilket igjen vil si, fortolkelse av en moral som tillegger Forsynet eller Guddommen vrede, hat, hevn- og straffelyst.

K-33-8-6

At de nevnte realiteter er blitt foreldet, betyr jo ikke at de har vært falske eller unyttige. Tvertimot. Religioner, sekter, hellige skrifter, prester, profeter og verdensgjenløsere er alle utslag av et guddommelig faderprinsipp, er en guddommelig forsorg og pleie for den ennå uvidende og famlende bamlige menneskehet. De utgjør en gåstol i hvilken den samme menneskehet blir støttet så lenge den ikke er istand til å stå eller gå på egne ben.

- At den begynner å forlate denne gåstol er kun uttrykk for at den har vokset, men er absolutt ikke uttrykk for at gåstolen har vært unyttig.

- ... det er en farlig sak å ta dets åndelige støtter eller denne gåstol/'rullator' bort, thi det (-troende menneske) vil da uunngåelig falle til jorden.

K-47-l-4

Dens (kirkens) sanne oppgaver derimot dette, evig å være i ro, være i harmoni og fred og således være det absolutt faste punkt i staten, som de som er blitt ulykkelige, de som har mistet sitt mentale fundament kan vende tilbake til og igjen få fotfeste i live

K-47-l-4

Og så lenge det er krig, vil der være bruk for vesener som kan skape fred, mildne eller forsone partenes sinnelag og være til trøst og veiledning for den på sine gjerninger falne og slagne part Hvis ikke et samfunn har i seg en på sådanne upolitiske, fredselskende vesener basert institusjon, i hvilken dets psykiske liv kan stabiliseres, vil det være å ligne med et individ som selv befinner seg i psykisk forvirring.

K-47-l-ll

Men som vi har sett er dette faste punkt (kirken) kommet i skred og har mistet sin stabilitet, idet dets fysiske struktur igjennom den geistlige myndighet, dvs. prestene, ble partisk. Prestene kunne ikke overvinne sin medfødte tendens til sympatier og antipatier og gled derfor med ut i angripernes og forsvarernes rekke, og var dermed krigere istedenfor prester.